



**TILSYNSUTVALGET  
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 31. januar 2013 truffet vedtak i

**Sak nr:** 101/12 (arkivnr: 201200899-11)

**Saken gjelder:** Klage fra A på dommerfullmektig B ved X tingrett.

**Utvalgsmedlemmer:** Ina Strømstad (vara)  
Randi Grøndalen  
Bjørn Hübert Senum (vara)  
Svein J. Magnussen  
Björg Tørresdal

Unni Sandbukt (leder) er inhabil i saken, og Ina Strømstad deltok i hennes sted. Bjørn Hübert Senum møtte som varamedlem for Jeppe Normann, som hadde forfall.

**Offentlighet:** I medhold av offentleglova § 13, jf. forvaltningsloven § 13, er klagers navn unntatt fra offentlighet. For øvrig er vedtaket offentlig, jf. offentleglova § 3.

**Vedtak:** Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor dommerfullmektig B.

**Innledning:**

A har ved e-post av 9. november 2012 klaget på dommerfullmektig B ved X tingrett. Klagen gjelder innklagedes opptreden i forbindelse med en telefonsamtale 9. november 2012. Klagen er forelagt dommerfullmektig B som ved brev av 22. november 2012 har avgitt uttalelse. Domstolleder ved X tingrett, sorenskriver C, har uttalt seg til klagen samme dag. Klagen er supplert ved e-post av 4. desember 2012, hvor klager blant annet reagerer på at sorenskriveren forsvarer innklagedes opptreden.

**Saksfremstilling:**

Bakgrunnen for klagen er en telefonsamtale mellom klager og innklagede den 9. november 2012. Innklagede var vakthavende dommer denne dagen.

Klager – A – har i hovedsak vist til følgende:

Klager ringte domstolen for å få informasjon om det å være part i en barnefordelingssak. I telefonsamtalen var innklagede ikke behjelpelig. Klager fikk ingen veiledning eller nyttig informasjon fra innklagede, og han ønsket ikke å høre om bakgrunnen for hennes henvendelse. Innklagede uttalte følgende i samtalen: "Jeg har ikke hele dagen på meg å sitte i telefonen her med deg." Innklagede avsluttet samtalen med å legge på røret.

Innklagede – dommerfullmektig B – har i hovedsak vist til følgende:

Telefonsamtalen klager henviser til ble avsluttet ved at innklagede la på røret. Innklagede var ikke særlig fornøyd med egen opptreden i det han ikke klarte å avslutte samtalen uten å legge på. I løpet av samtalen forsøkte innklagede å forklare klager at hun måtte henvende seg til den tingretten hvor den konkrete saken verserte. I stedet for å varsle klager om at han ville legge på – for så å legge på – burde han ha gjort et mer systematisk og imøtekommende forsøk på å forklare hvorfor han ikke kunne hjelpe henne. Innklagedes avvisning av klager var for kontant, og det beklager han. Problemet var etter innklagedes oppfatning at samtalen ble avsluttet uten at han klarte å overbevise klager om at han ikke kunne hjelpe henne.

Domstolleder – sorenskriver C – har i hovedsak uttalt følgende:

Vakthavende dommer har det ofte travelt, og ikke alle har forståelse for at man i enkelte situasjoner må forsøke å gjøre samtalen kort. Det er ingen universaloppskrift på hvordan man skal avslutte en samtale med en som ikke selv vil avslutte. Av og til kan det være nødvendig å legge på røret.

**Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:**

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Partene er orientert om retten til å forklare seg muntlig for utvalget, men ingen av dem har bedt om å få avgi forklaring, jf. domstoloven § 238 annet ledd. Tilsynsutvalget har ikke funnet grunn til å pålegge noen av partene å forklare seg for utvalget.

Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf. domstoloven § 236 første ledd.

Klager har anført at dommeren har opptrådt i strid med god dommerskikk i forbindelse med hvordan han besvarte hennes spørsmål eller snarere at han ikke besvarte hennes spørsmål, og hvordan han avsluttet telefonsamtalen.

Dette gjelder forhold som utvalget kan vurdere opp mot kravene til god dommerskikk..

God dommerskikk har å gjøre med hvordan en dommer utfører sine oppgaver og er knyttet til en rekke forhold. Aktuelle spørsmål er hvordan dommeren utfører saksbehandling og opptrer overfor aktører som oppsøker domstolen, både i og utenfor rettsmøter. Den grove, ubehøvlede opptreden rammes. Dette fremgår av forarbeidene til domstoloven kapittel 12, jf. Ot.prp. nr. 44 (2000-2001) side 199 og NOU 1999:19 side 325 flg, som beskriver nærmere hva som skal være retningsgivende for utvalgets vurdering av dommeradferd.

Det er en viktig rettesnor for Tilsynsutvalget om det er påvist forhold som er egnet til å svekke tilliten til domstolene og dommerne, jf. de etiske prinsipper for dommeradferd, vedtatt 1. oktober 2010. Ved den konkrete vurdering av dommeradferd er det derfor av betydning om det foreligger forhold som bryter med de krav som er nedfelt i prinsippene. Her er det punkt 6 som er aktuell: " En dommer skal holde en saklig tone og opptre verdig og korrekt overfor alle som dommeren har med å gjøre i embetsutøvelsen."

Det må være påvist konkrete forhold i form av krenkende utsagn eller annen klanderverdig opptreden fra dommerens side, for at utvalget skal kunne reagere med disiplinærtiltak. Ikke enhver uheldig ytring eller handling fører til kritikk. Det må overgå en viss terskel.

Klagen gjelder for den første dommerens veiledning og informasjon, og for det andre hans avslutning av telefonsamtalen.

Tilsynsutvalget har ikke holdepunkter for at dommeren forsømte seg i forbindelse med den faktiske informasjon og veiledning han ga og måten han gjorde dette på. Ut over dette har ikke utvalget grunnlag for å overprøve første del av klagen.

Det gir ingen klagegrunn at klager ikke fikk det utbytte av klagen hun forventet. Det samme gjelder det faktum at dommeren ikke kunne hjelpe henne. En dommer skal være behjelpelig og gi veiledning, men denne plikten er begrenset til saklig og generell informasjon innenfor dommerens muligheter til å hjelpe.

Det er på det rene at dommeren avsluttet telefonsamtalen med å legge på røret. Tilsynsutvalget kan ikke se at det som skjedde overstiger terskelen for de mindre alvorlige feiltrinn. Episoden gir således ikke grunnlag for kritikk.

Utvalget legger vekt på foranledningen. Dette var en telefonhenvendelse fra klageren med spørsmål som dommeren etter det utvalget kan se forsøkte å besvare med å gi informasjon og videre henvisning til rette instans, men hvor klageren ikke ville akseptere dommerens begrensninger for hva han kunne lytte til og hva han kunne være behjelpelig med.

Det er ikke holdepunkter for annet enn at samtalen forløp korrekt fra dommerens side. Det er ingen som henvender seg til domstolen som har krav på å få holde en samtale gående.

Utvalget merker seg at dommeren prøvde å få avsluttet samtalen, og at han også varslet om at han ville legge på. Når han så faktisk la på røret, anses det utløst av at han ikke fikk til å avslutte samtalen på annen måte. Dette anses som en situasjonsbestemt og ikke en ubehøvlet reaksjon.

Etter dette finner utvalget ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor dommerfullmektig B.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor dommerfullmektig B.